

वपुर्महोदधिच्छायं बिभ्रत् सैन्धवकान्तिमान् ।
स्फाटिकी च लसत्क्ष्माः पट्टांशुककटिं वहन् ॥
धीताम्बरश्रियं धत्ते स्फटिकान्तिश्रियान्वितः ।
अर्जुनद्युतिविद्योतीत्येवमादि समुन्नयेत् ॥*॥
रत्नश्वेतवाचकानि वस्तूनि यथा,—

“रत्नश्वेतौ हरिशुचिपुष्करशतपत्रसूर्य-

कान्ताभाः ।

नवहंसमहापद्माकर्कशोदराः कमलकीलाले ॥
हरिश्चन्द्रसूर्ययोः । शुचिः श्वेतवैश्वानरयोः ।
पुष्करं जलपद्मयोः । शतशतं हंसपद्मयोः ।
सूर्यकान्तः स्फटिके सूर्यकान्ते च । अक्षः
शङ्खजयोः । नवहंसः नवहंसे प्रत्यग्रसूर्यं च ।
महापद्मः श्वेतनागे पद्मे च । अर्कः स्फटिक-
सूर्ययोः । कमलं जलाम्बुजयोः । कीलालं
जलरक्तयोः ।

“सुहृद्भ्रादिभिर्भागे रत्ने नाम्ने रदांशुकैः ।
जलेभ्यो जम्बुशोभाभिः सरोजकुमुदारिभिः ॥
भानोः परस्मात् सुहृद्भ्रादिभिः सितरत्नौ
यथा । रविभिर्ब्रह्मचन्द्रः रवितुल्यश्च । भानुरत्नं
सूर्यकान्तो रविपद्मारागौ च । अग्निरत्नं सूर्य-
कान्तो अग्निपद्मारागौ च । रदांशुकं दन्तवस्त्रे
अधरश्च जलशोभा जलजा चासौ शोभा
चेति पत्रे पद्मकान्तिः । एवं सरोजारिश्चोभा
सरोजस्यर्द्धशोभा पत्रे सरोजारिश्चन्द्रः । कुमु-
दारिशोभा कुमुदस्यर्द्धशोभा । पत्रे कुमुदारि-
रादित्यः ॥*॥ पीतश्वेतवाचकानि वस्तूनि
यथा,—

“पीतश्वेतौ गौरहिराजकपर्दशम्भुहरि-

ताच्छाः ।

हैमस्तोमाष्टापदमहारजतचन्द्रकलधौताः ॥
गौरः श्वेतपीतयोः । हिराजो गुरुचन्द्रयोः ।
कपर्दः शम्भुजटाजूटवराटयोः । शम्भुर्ब्रह्म-
चिलोचनयोः । हरिः पिङ्गलसिंहयोः । ताच्छौ
गरुडः पत्रे उच्चैःश्रवाः । हैमस्तोमः हेम्नोऽयं
हैमः । पत्रे हिमस्थायम् । अष्टापदं सुवर्ण-
सरभयोः । महारजतं सुवर्णरूप्ययोः । चन्द्रः
स्वर्णशङ्खयोः । कलधौतं हैमरूप्ययोः ।

“सुशोभितारकूटश्रीः स्वर्णस्तोमसमद्युतिः ।
दहनोपलसत्कान्तिर्गाङ्गेयच्छविपिशलः ॥
तारकूटो रूप्यसमूहः । पत्रे श्वारकूटो रीतिः ।
सुशोभनमर्णः कनकश्च ॥*॥ अथ श्लोकीत्ती-
र्णानि । गोपतिताच्छकान्तिः रविगरुडच्छविः ।
पत्रे गोपतिरिन्द्रस्तस्य ताच्छस्तुरङ्गः । वाम-
देवगिरिर्मनोमहः कैलासश्च । इति कवि-
कल्पलतायाम् २ श्लेषे उद्दिष्टवर्णनं १ कुसुमम् ॥

शुक्रकः, पुं, (शुक्र + स्वार्थे कन् ।) शुक्रपत्रः ।
यथा,—

“पञ्चत्याद्यास्तु तिथयः क्रमात् पञ्चदश

स्मृताः ।

दर्शान्ताः कृष्णपत्रे ताः पूर्णिमास्ताश्च शुक्रके ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

श्वेतवर्णश्च ॥

शुक्रकण्ठकः, पुं, (शुक्रः कण्ठो यस्य । कन् ।)
दात्यूहपची । इति शब्दमाला ॥ श्वेतगलयुक्ते
त्रि, ॥

शुक्रकन्दः, पुं, (शुक्रः कन्दो यस्य ।) महिषकन्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतमूलश्च ॥

शुक्रकन्दा, स्त्री, (शुक्रः कन्दो यस्याः ।) अति-
विषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

शुक्रकर्मा, [न्] त्रि, (शुक्रं पूतं कर्म यस्य ।)

अक्षयकर्मा । सुकर्माशीलः । इति जटाधरः ॥

शुक्रकुष्ठः, स्त्री, (शुक्रं कुष्ठम् ।) श्वेतवर्णकुष्ठ-
रोगः ॥ तस्यैषधं यथा,—

“सोमराजस्य बीजानि नवनीतयुतानि च ।

मधुना स्वादितानि स्युः शुक्रकुष्ठहराणि वै ॥”

इति गारुडे १८५ अध्यायः ॥

शुक्रचीरा, स्त्री, (शुक्रं चीरं यस्याः ।) कालोली ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतदुग्धयुक्ते, त्रि ॥

शुक्रत्वं, स्त्री, (शुक्रस्य भावः । शुक्र + त्व ।)

शुक्रस्य भाव इत्यर्थे त्वप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

शुक्रदुग्धः, पुं, (शुक्रं दुग्धं निर्यासो यस्य ।)

शृङ्गाटकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेतदुग्ध-
युक्ते, त्रि ॥

शुक्रधातुः, पुं, (शुक्रः शुक्रवर्णो धातुः ।) कठिनी ।

इति हेमचन्द्रः ॥ श्वेतवर्णधातुद्रव्यश्च ॥

शुक्रपत्रः, पुं, (शुक्रः पत्रः ।) सितपत्रः । चन्द्र-

सम्बन्धि-वृक्षानुकूल-पञ्चदशकलाक्रिया-प्रचयः
तत्पठ्यायः ।

“सितस्त्वपूर्यमाणः स्यात् शुक्रश्च विशदः शुचि
शुक्रपत्रः कृष्णपत्रो बहुलो वदि च स्मृतः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

स तु शुक्रप्रतिपदादिर्पोर्णमास्यन्तपञ्चदश-
तिथ्यात्मकः । यथा,—

“तत्र पञ्चातुर्भा मासे शुक्रकृष्णौ क्रमेण हि ।

चन्द्रवृद्धिकरः शुक्रः कृष्णश्चन्द्रचयात्मकः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥*॥

कर्मविशेषे तच्चोदयगामितियेर्ग्राह्यत्वं यथा,—

“शुक्रपत्रे तिथिर्ग्राह्या यस्यामभ्युदितो रविः ।

कृष्णपत्रे तिथिर्ग्राह्या यस्यामस्तमितो रविः ॥”

इति विष्णुधर्मोत्तरम् ॥

संस्कारकर्मणः शुक्रपत्रकर्तव्यता यथा ।

आश्वलायनः । उदगयने आपूर्यमाणे पत्रे

कल्याणे नक्षत्रे चौडकर्मापनयनगोदान-

विवाहाः । विवाहः सार्वकालिक इत्येके ॥*॥

विद्यारम्भस्य शुक्रपत्रकर्तव्यता यथा । मदन-

पारिजाते ।

“रवेर्गुरोर्दृष्टौ गोलार्धे तत्स्थेऽर्केऽपीन्दुवृद्धितः ।

गुर्वर्कन्देऽङ्गुलौ च विद्यारम्भः प्रशस्यते ॥”*॥

पुष्करिण्यारम्भस्य शुक्रपत्रकर्तव्यता यथा ।

मत्स्यपुराणे ।

“प्राप्य पत्रं शुभं शुक्रमतीते चोत्तरायणे ॥”

इत्यादि ॥

देवप्रतिष्ठायाः शुक्रपत्रकर्तव्यता यथा । व्यव-

हारसमुच्चये ।

“प्रतिष्ठा सर्वदेवानां केशवस्य विशेषतः ।

उत्तरायणं आपन्ने शुक्रपत्रे शुभे दिने ॥”

गृहारम्भगृहप्रवेशयोः शुक्रपत्रकर्तव्यता यथा ।

मत्स्यपुराणे ।

“शुक्रपत्रे भवेत् सौख्यं कृष्णे तत्करतो भयम् ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

नवान्नयाहस्य शुक्रपत्रकर्तव्यता यथा ।

आश्विनाधिकारे ।

“शुक्रपत्रे नवं धान्यं पक्वं ज्ञात्वा सुशोभनम् ।

गच्छेत् क्षेत्रे विधानेन गौतवाद्यपुरःसरम् ।

तेन देवान् पितृन् श्वैव तर्पयेदर्थयत्तया ॥”

अपि च ।

“वृद्धिके शुक्रपत्रे तु नवान्नं शस्यते बुधैः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

शुक्रपुष्पः, पुं, (शुक्रं पुष्पमस्य ।) ह्रस्वकवचः ।

कुन्दपुष्पवचः । मरुवकः । इति रत्नमाला ॥

श्वेतकुसुमयुक्ते, त्रि ॥

शुक्रपुष्पा, स्त्री, (शुक्रं पुष्पमस्याः ।) नागदन्ती ।

श्रीतकुम्भी । इति रत्नमाला ॥

शुक्रपुष्पी, स्त्री, (शुक्रं पुष्पमस्याः ।) डीष् ।

नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

शुक्रपृष्ठकः, पुं, (शुक्रं पृष्ठं यस्य । कन् ।) सिन्धुक-

वचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेतवर्णपृष्ठयुक्ते,

त्रि ॥

शुक्रबलः, पुं, जिनविशेषः । यथा,—

“वासुदेवा अमी कृष्णा नवशुक्ला बलास्त्वमी ।

अचलो विजलो भद्रः सुप्रभश्च सुदर्शनः ।

आनन्दो नन्दनः पद्मो रामो रिष्णुद्विषस्त्वमी ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

शुक्रमण्डलः, स्त्री, (शुक्रं मण्डलम् ।) चक्षुःश्वेत-

चेतम् । इति केचित् ॥ श्वेतवर्णगोलवस्तु च ॥

शुक्ररोहितः, पुं, (शुक्रः श्वेतवर्णो रोहितः ।)

श्वेतरोहितवचः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शुभ-

रोहितमन्त्रश्च ॥

शुक्रला, स्त्री, (शुक्रं लातीति । ला + कः ।)

उच्छटा । इति रत्नमाला ॥ श्वेतदातरि,

त्रि ॥

शुक्रवर्गः, पुं, (शुक्रानां वर्गः समूहः ।) श्वेतवर्ण-

सजातीयद्रव्यम् । तथा । शङ्खशुक्तिकर्पकादि ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

शुक्रवायसः, पुं, (शुक्रो वायस इव ।) षकः ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ श्वेतकाकश्च ॥

शुक्रशालः, पुं, (शुक्रः शाल इव ।) गिरिनिम्बः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतशालवृक्षश्च ॥

शुक्रा, स्त्री, (शुक्रो वर्णोऽस्त्यस्या इति । अच् ।

टाप् ।) सरस्वती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शर्करा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काकोली ।

विदारौ । झुही । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेत-

वर्णा च ॥

शुक्राङ्गी, स्त्री, (शुक्रं अङ्गं यस्याः ।) डीष् ।)

श्रीफालिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतावयव-

युक्ते सिं ॥